

Temple Romà
Carrer Pare Xifré s/n
08500 Vic

De dimarts a dissabte: d'11 del
matí a 1 del migdia i de 6 de la
tarda a 8 del vespre.
Diumenges: de 6 de la tarda a 8
del vespre.

Temple Romà

Programa d'exposicions 2020

Miquel Surinyach a partir de l'aixecament fotogramètric realitzat per CENTUM l'any 2016

MIREIA PUNTÍ

Els plecs de la memòria.

A propòsit de Marcel Proust — pintura

24 de gener → 1 de març

L'exposició mostra un projecte personal que gira al voltant de l'obra *A la recerca del temps perdut*, de Marcel Proust. El projecte registra la impressió generada per la immersió en l'univers Proust a través de la lectura. «Els plecs de la memòria» és un diàleg amb el temps i amb un mateix. Convocar els records de la infantesa és tornar a habitar de la mà de Proust, a través del paper, dels seus plecs i les seves capes, tot un univers que semblava oblidat. Comissariada per Ana Palomo.

MANOLO GÓMEZ

¡Que vienen, que vienen! — collage / dibuix

7 de març → 19 d'abril

Manolo Gómez es defineix com a pintor al mateix temps que, paradoxalment, estripa les costures de la pintura. «¡Que vienen, que vienen!» està formada per unes obres realitzades amb dibuix i *collage*, a les quals s'afegeix el text de diverses cançons del grup punk La Polla Records. Amb aquests elements les obres van desplegant davant del públic un discurs crític amb els postulats dels règims autoritaris del s.XX —feixisme, nazisme, franquisme—, presents en les obres a través dels seus lemes i de la seva simbologia, però també a través de la repressió que van exercir. Passat i present se'ns mostren entrelaçats: l'autoritarisme antidemocràtic d'alguns moviments polítics en auge en l'actualitat, s'alimenta dels feixismes d'altres èpoques, on enfonsa les seves corruptes i ahistòriques arrels.

VALERIA LUCCIONI

Anatomia amagada: figures i rastres - pintura

24 d'abril → 31 de maig

Utilitzant la paraula *anatomia* vull subratllar el significat del terme grec *anatémno* del qual deriva i que vol dir «seccionar», gairebé com si la mirada tant del pintor com de l'observador hagués de ser «quirúrgica», és a dir, capaç d'anar al més profund i de veure més enllà de les aparences. Parlant d'«anatomia amagada» em refereixo a l'analogia entre l'estructura anatòmica humana i la de l'arbre, element simbòlic per excel·lència que amaga, en les seves

formes, una evident al·lusió al gest humà i que es carrega d'un fort valor expressiu. La visió tracta de ser orgànica i el signe intenta suggerir diferents perspectives i realitats paral·leles, només aparentment antitètiques. La forma inusitada de construcció de la figura en realitat, en la seva ambigüitat, se soluciona en una abstracció que vol ser permanent, amb una connotació simbòlica evident.

TONI MORENO

L'atzar és breu — fotografia

5 de juny → 12 de juliol

Tot i que confeccionar aquesta col·lecció de retrats ha requerit gestions, trucades i multitud de correus electrònics previs a la cita final, el projecte ha mantingut la màgia pròpia d'aquelles fotografies que, com un regal, t'apareixen davant de les retines i que són la conjunció d'un moment en què la disposició de llums i ombres és irrepetible, on el trencadís, la taca o la pintura de la paret són efímers. De la mateixa manera l'espai quotidià, triat pel mateix poeta, junt amb la seva mirada o els colors de la seva roba, formen part d'un paisatge en constant moviment on l'atzar és qui acaba decidint l'escenografia de cada retrat.

GLÒRIA ORTEGA

EnConstrucció — escultura

17 de juliol → 30 d'agost

Es tracta d'un projecte que pren com a punt de referència l'arquitectura, a partir de les múltiples possibilitats de transformació d'un edifici o casa. Transformar, integrar, construir, aixecar, elevar són accions que impliquen un desplegament formal i conceptual suggeridor i creatiu. En les obres que integren el nou projecte, l'artista desplega el diàleg entre geometries diverses, els espais interior i exterior, textures i materials, volums i plànols, angles i línies. Realitzat en ferro, refractari i obra de paret.

ESTÈSIA

Estèsia — pintura

4 de setembre → 11 d'octubre

«Estèsia», del grec, sentir: Anna Torres / Carme Simó / Chikao / Claudio Rojas / Eva718 / Juan Niubó / Nick Bedford / Nico Bouselles / Mónica Reche / Rosa Atzur / Xefo Guasch. Convidat J.M. Camí.

Aquesta col·lectiva d'11 artistes, amb seu al transformat barri del Poblenou, ofereix mirades actuals i personals, lliures de limitacions, alterant i alliberant colors, explorant amb materials, textures, formes i conceptes, incloent també elements representatius de l'evolució tecnològica i social actual. Els artistes ofereixen una mostra de retrats del que senten i pensen, comparteixen les seves emocions i sensacions. «Estèsia» presenta i comparteix la màgia de l'art abstracte com a mitjà permissiu de més possibilitats d'expressió, d'opcions per a l'experimentació en la transmissió de conceptes i emocions, un territori il·limitat per a crear i provocar sensacions.

JOAN FERRER

Espais de silenci — pintura

16 d'octubre → 22 de novembre

A través d'una extensa trajectòria creativa, Joan Ferrer ha destacat pel seu interès en una pintura de treballades estructures compositives a partir de les quals es configura un rigorós ritme visual. Aquestes dues característiques, combinades amb la rotunditat de volums i la contenció tant en els elements formals com en el cromatisme, donen lloc a la seva personal i inconfusible pintura. En les seves darreres obres, sense deixar de banda la seva contundència habitual, s'obre a un emotiu i vibrant univers de gran vitalitat cromàtica. Sempre, però, l'artista ha mantingut una severa actitud creativa de caràcter reflexiu, silent.

MIQUEL SURINYACH

Pla director per l'endegament de l'entorn del Temple Romà i del Palau dels Montcada de Vic — urbanisme
27 de novembre → 24 de gener

La conservació efectiva del recinte del Temple Romà i les restes del Palau dels Montcada de Vic i el seu entorn necessiten una presa de consciència i un programa d'actuacions com a primer pas de gestió global per aturar la seva degradació, per restaurar i millorar les parts que ho necessiten i per revelar el seu significat cultural en relació amb la ciutat, i que ha de guiar i encarrilar la inevitable i normal evolució del teixit urbà del centre històric en els seus voltants. Aquests són els objectius del Pla director que es presenta en aquesta exposició.